



Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 22

27. května 2012

Cena: 8 Kč

V PÍSKU BYL UVEDEN DO ÚŘADU NOVÝ PLZEŇSKÝ BISKUP FILIP ŠTOJDL

Při bohoslužbě v Husově sboru v Písku byl uveden do služby nově zvolený plzeňský biskup Mgr. Filip Štojd. Obřadu ordinace a instalace se v sobotu 19. května kromě našeho biskupského sboru, sboru duchovních z plzeňské diecéze a desítek našich věřících zúčastnila i řada hostů z ekumeny. Mezi nimi byl i římskokatolický plzeňský biskup František Radkovský, bývalý superintendent Evangelické církve metodistické Josef Červeňák, místní duchovní Česko-bratrské církve evangelické a další. Začátek bohoslužby vedl bratr patriarcha Tomáš Butta, podíleli se královéhradecký biskup Štěpán Klásek, pražský biskup David Tonzar, olomoucká biskupka Jana Šilerová i slovenský biskup Jan Hradil, který posloužil kázáním na texty: Sk 1,15-19, Mt 5,15-16 a 1 Tm 3,1-7 (písne 111, 261 a 165). V něm mj. připomněl, že oba rodiče nového biskupa jsou duchovními naší církve, takže se vlastně okamžikem instalace stanou podřízenými vlastního syna, který za ně jako jejich pastýř přijímá odpovědnost. Uvedl, že není lehké se s takovou rolí vyrovnat. Málokdo je také schopen vyhovět všem kritériím, která je nutno splnit, aby se člověk mohl stát biskupem. V cestě mu stojí nejen naše církevní řády ale i požadavky biblické, kterým úplně přesně nemůže vyhovět asi nikdo. Nejdůležitější však je, aby člověk, který byl biskupem zvolen, měl v sobě dostatek lásky a odpovědnosti za splnění úkolu, ke kterému ho Bůh povolal. Bratr biskup Jan Hradil dále upozornil na to, že není lehké být pastýřem duchovenského sboru, že biskup musí měřit každému stejně a nesmí se ohlížet na to, že má před

sebou kamaráda, člověka, který se k němu chová devotně, a nebo na druhé straně někoho, kdo mu třeba není lidsky sympatický.

Po kázání následoval obřad ordinace a instalace, který vedl bratr patriarcha. Místopředseda plzeňské diecézní rady Karel Denk učinil veřejně prohlášení o výsledku volby plzeňského biskupa a uvedl, že tímto obřadem mu církev vzkládáním rukou svěří biskupskou službu, která spočívá zejména v činnosti pastýřské, dozorčí, učitelské a službě liturgické a ve vysluhování svátosti biřmování a svěcení kněžstva. Jménem duchovních plzeňské diecéze se za nového biskupa modlil Richard Ferčík. Členka plzeňské diecézní rady Radmila Horáková pak vyzvala shromáždění k modlitbám a poslušnosti. Po vyznání víry, slibu věrného a odpovědného plnění úkolů a vzkládání rukou předal už bývalý plzeňský biskup Michael Moc Filipu Štojdovi biskupský řetěz a ten pak jako VI. plzeňský biskup pokračoval v liturgii. Při vzpomínce připomněl nejen apoštoly a církevní otce, ale i Jana Husa, Jeronýma Pražského, Jana Amose Komenského a také dr. Karla Farského a další zakladatele naší církve i své zesnulé předchůdce v úřadu plzeňského biskupa - Arnošta Šimšika, Antonína Urbana a Jaroslava Fialku.

Po bohoslužbách novému plzeňskému biskupovi blahopřáli naši biskupové i hosté z ekumeny. Místopředseda plzeňské diecézní rady Karel Denk pak poděkoval za věrnou službu i bývalému plzeňskému biskupovi Michaelu Mocovi, který sloužil plzeňské diecézi 14 let.

(red)



Vyjádření Církve československé husitské k současnému společenskému životu

Příkazání lásky k Bohu a k člověku vede Církev československou husitskou, abychom sobě i naší společnosti připomněli, že člověk, včetně svých společenských, ekonomických i politických souvislostí, je svým určením Božím obrazem. Je vybaven přirozeným právem, jež je samotným rozumem a citem rozpoznatelné každému člověku. V důsledku nových změn ve světě, jmenovitě globalizace, lidé

požadují větší svobodu a vyšší spravedlnost mezi národy, konfeselemi, generacemi, pohlavím. Ve společnosti usilují o výraznější důstojnost člověka od zrození až po stáří, o podporu rodiny, o možnost odpovídající práce i podílu na jejích plodech. Ve státě naléhají na zachování etických a právních norem, na korektní řízení veřejných záležitostí, udržení národní totožnosti při vědomí jednoty lidského rodu, cítí starost o ekologii a uvědomují si odpovědnost za budoucnost.

Změnám se nelze vyhnout; naopak je nutno jim vyjít vstříc řadou společensky prospěšných systémových reforem, jež budou prováděny při-

jatelným způsobem pro rozum i cit, a nebudou rušit to, co se osvědčilo. Podporujeme jmenovitě zápas s korupcí, která prolíná i do politiky a veřejné správy a dotýká se přirozených práv, jež církev má povinnost chránit. Chápeme potřebnost některých úsporných opatření, jde zejména o spravedlivou výši daní a poplatků. Domníváme se, že jejich tíži mají společně nést všichni a nejen ti nejslabší. Podporujeme opatření vedoucí ke zprůhlednění zadávání veřejných zakázek a zamezující plynutí veřejnými finančními prostředky. Vidíme upřímnou snahu negativní jevy odkrývat, informovat o nich

Dokončení na str. 3

SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Svátek seslání Ducha svatého, což je v liturgickém kalendáři druhý nejvýznamnější křesťanský svátek hned po Velikonocích, letos oslavíme 27. května. Ten den si připomínáme příběh, kdy po Oslavení Ježíše Krista na apoštoly sestoupil Bůh a naplnil je silou a mocí. Než se toto stalo, byli apoštolové jen hrstkou ustrašených lidí, schovávajících se v horní místnosti jednoho domu v Jeruzalémě. Po tomto setkání s Bohem najednou dostali odvalu, vyšli do ulic a začali veřejně kázat. Tímto dnem si tedy také připomínáme vznik křesťanské církve.

Křesťanská církev byla ovšem v době apoštolů součástí židovské náboženské komunity, oddělila se až o mnoho desetiletí později a žije a pracuje přes všechny své pády a hříchy až do dnešních časů.

Svátek seslání Ducha svatého však není jen připomínkou minulosti, není to jen nějaký dávný příběh. V této události je zaslíbení platné i nám dnes. Zaslíbení, že pokud se opravdu setkáme s Bohem, přestaneme se bát, přestaneme být ustrašení, získáme od něj odvalu a sílu.

V dějinách církve se Bůh ke svému zaslíbení mnohokrát přiznal, naplnil své následovníky sv. Duchem a vyslal je sloužit tomuto světu, jak to například známe z Jednoty bratrské v Ochranově.

Proto i my se můžeme spolehnout na jeho příslib a přijmout sílu a moc Ducha svatého, která nás promění, bude nás provázet v našem životě a osvobodí nás od každého strachu, svázanosti i hříchu. Stačí jen mít touhu v srdci a poprosit.

Rostislav Kotrč



Pietní akt na místě romského holocaustu se konal 14. května v Letech u Písku. Naši církev reprezentovali bratři patriarcha Tomáš Butta a nově zvolený plzeňský biskup Filip Štojd.

Láska jako odpověď na problém lidské existence

„Láska je jedinou rozumnou a uspokojivou odpovědí na problém lidské existence,“ uvažuje v knize *Umění milovat* Erich Fromm, významný americký psycholog a sociolog německého původu. Láska – to je nejzazší a nejzákladnější, nejspokojivější lidská potřeba. Má-li člověk umět milovat, musí si sám sebe navýsost cenit. Bez úcty a respektu nemá láska hloubku a „páteř“. Láska je aktivita. Když miluji, žiji totiž ve stavu aktivního zájmu o milovaného člověka. Je třeba zůstat ve stavu bdělosti, nebýt líný a lhostejný, nepropadat pohodlnosti. Milovat znamená uzavřít závazek a nedostat záruku, dávat se cele v naději, že naše láska vytvoří lásku v milovaném člověku. Je přitom třeba věřit v druhého, v jeho možnosti. To znamená, že ctnost „naděje“ se k lásce velmi úzce váže. Ve sféře lidských vztahů je vedle naděje nezbytnou „vlastností“ pro každé významné přátelství či lásku dále víra. Praxe lásky totiž praxi víry vyžaduje. Schopnost milovat podle E. Fromma záleží i na tom, zda je člověk schopen zbavit se svého narcismu a v některých případech rovněž nezdravého připoutání k matce. Láska dále závisí na schopnosti růst, vyvinout tvůrčí orientaci vůči světu a vůči sobě samému. K lásce v neposlední řadě nezbytně patří soustředěnost. „Soustředit se znamená žít plně v přítomnosti“... „Chce-li se někdo stát mistrem v umění milovat, musí začít tím, že bude cvičit kázeň, soustředění a trpělivost ve všech aspektech svého života,“ tvrdí Fromm. Schopnost být sám – tedy sám se sebou – je předpokladem schopnosti milovat. Zde si připomeňme Sókratovu „péči o duši“. Kdo o duši pečuje, může rozvíjet lásku, tvořivost, pravdivost. Milovat je tedy skutečným uměním, něčím nesmírně cenným, a tak v této souvislosti oceníme další Frommovu přesnou a výstižnou formulaci: „Osvojit si nějaké umění konečně předpokládá i nejvyšší naléhavost. Není-li umění tím, na čem nejvíc záleží, učedník se nikdy nevyučí.“ Pro lásku v pravém slova smyslu je důležité co neaktivněji rozvinout celou svou osobnost a výše jmenovaný odborník upozorňuje na cosi velmi podstatného. Že totiž najít uspokojení v individuální lásce je nemožné bez schopnosti milovat svého bližního. Dodejme na závěr, že to není možné bez dalších skutečných ctností, jako jsou pokora, odvaha, víra a kázeň. Dosažení a rozvíjení schopnosti milovat je vzácné. Stačí se zamyslet nad tím, kolik každý z nás potkal v životě lidí skutečně milujících.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

Sesíláš-li svého ducha, jsou stvořeni znovu, a tak obnovuješ tvářnost země. Aleluja.

ŽALM 104,30

První čtení: Skutky 2,1–11

Tužby:

2. Za dary Ducha svatého, za moudrost a rozumnost, radu a sílu, umění a zbožnost svatou bázeň, modleme se k Hospodinu.
3. Za vedení Duchem svatým, aby řídil naše kroky, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, Dárce života, sešli nám svého Ducha, proměň nás pravdou a daruj nám správnou řeč k hlásání evangelia! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8,22–27

Evangelium: Jan 15,26–27; 16,4b–15

Verš k obětování: Žalm 51,14

Verše k požehnání: Skutky 2,2,4

Modlitba k požehnání:

Věrný Bože, vylitím Ducha svatého jsi všem lidem otevřel cestu do života věčného. I naše rty otevři svým Duchem, aby náš jazyk zvěstoval tvou slávu! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 18, 22, 49, 72, 261, 262, 263, 264, 265, 267, 268, 333

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ UZDRAVOVÁNÍ

57

Posedlost démony Mk 5,1-20; Mt 8,28-34; L 8,26-39

Pokračování z minulého čísla
W. M. Thomson v knize *The Land and the Book* (Země a kniha) vypravuje, že on sám (v 19. stol.) viděl muže, kteří byli přesně jako ti dva muži posedlí démonem z hrobů v Gadaře. Citujme: „I dnes je tu několik velmi podobných případů zuřivých a nebezpečných maniaků, kteří bloudí po horách a spí v jeskyních a hrobech. Když je ovládne strašný záchvat, jsou naprosto neovladatelní a mají ohromnou sílu... Jedním z nejobyklejších příznaků tohoto šílenství je fakt, že odmítají nosit šaty. Často jsem je viděl docela nahé na lidnatých ulicích Bejrútu a Sidonu. Jsou také případy, kdy divoce běhají po krajině a vyděsí celé okolí.“

Ježíš projevil zcela mimořádnou odvahu, když se zastavil, aby s těmito dvěma muži promluvil. Kdybychom měli zájem o detaily této události, museli bychom jít k Markovi (5,1-20). Markovo vyprávění je mnohem delší a to, co nám předkládá Matouš, to je jen zkratka toho děje. Je to záračná událost, která vyvolává mnohé diskuse, a ty se točí kolem stáda vepřů.

Mnozí považují Ježíše za bezcítěného, když zničil stádo zvířat. Ale je spíš jisté, že Ježíš ty vepře vůbec nezničil záměrně.

Zkusme si v duchu představit, co se stalo. Muži křičeli a ječeli (Mk 5,7; L 8,28). Byli přesvědčeni, že v nich jsou démoni. Tenkrát se ale běžně věřilo, že démoni budou zničeni, až přijde Mesiáš a nastane den soudu. Proto se ti muži dali do křiku, proč Ježíš přišel, aby je trápil dříve, než nastal ten čas. Byli tak ovládnuti svou pověrou, že si byli jisti, že neuvěří ve vyléčení, dokud nespátrí viditelný důkaz, že z nich démoni vyšli. Ve skutečnosti to, co vyděsilo stádo vepřů, bylo ječení a výkřiky těchto nešťastníků. V hrůze se dali vepři na útěk a vrátili se do jezera. Voda byla pro demony osudná. Tady se Ježíš chopil šance, která se mu naskytla. Řekl mužům: „Pohleďte na tyto svine, odešly do hlubin jezera a vaši démoni s nimi.“ Ježíš věděl, že žádným jiným způsobem by ty dva nepřesvědčil, že jsou fakticky vyléčení. Aby jim pomohl, využil panického útěku zvířat.

A kdyby Ježíš úmyslně způsobil zká-

zu stáda, neměli bychom mu to mít za zlé. Nemůžeme přece vůbec srovnat cenu stáda vepřů s cenou nesmrtelné duše. Naše sympatie k vepřům nejde tak daleko, abychom přestali jíst slaničnu nebo vepřové maso. Máme se tedy na Ježíše zlobit proto, že dvěma lidem vrátil zdravý rozum za cenu stáda prasat? Jistě nepodporujeme krutost vůči zvířatům, jenom je třeba zachovat v hodnocení správnou míru, správné proporce. Tragédie tohoto příběhu je v jeho závěru. Ti, kdo pásli stádo, běželi do města a vyprávěli, co se stalo. Výsledek byl ten, že lidé z města prosili Ježíše, aby jejich území hned opustil.

Tady se projevovalo lidské sobectví. Lidem z města nezáleželo na tom, že dvěma mužům byl navrácen rozum – všechno, na čem jim záleželo, byl fakt, že zahynula jejich prasata. Tak to někdy bývá – lidé řeknou: „To mě nezajímá, je mi to jedno, jestli se někomu stalo něco zlého, hlavně když nejsou ohroženy mé zisky a mé pohodlí.“

Připravila: Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

SVĚDČIT O KRISTU

Jan 15,26-27

Pokoj vám, bratři a sestry! Úkol svědčit o Pánu Ježíši Kristu, jeho skutcích, učení, utrpení, smrti na kříži, pohřbení i vzkříšení a nanebevstoupení, se netýkal jen učedníků. Platí pro všechny křesťany. Tedy i pro nás!

Avšak naše sbory odhalují, že něco není v pořádku. I když usilujeme všelijakým způsobem lidi do sborů přilákat. Třeba koncerty, přednáškami, hraním divadla a různými jinými akcemi. Upřímná snaha nechybí, ale nemá valných výsledků. Proč? Protože naše svědectví postrádá moci! Proto je velmi důležité zamyslet se nad dnešními texty. Objevíme skutečnost, která se stane pomocí i pro jednoho každého z nás!

Pán Ježíš nedal a nedává svým učedníkům úkol, který by nemohli plnit. I když by nám to tak mohlo připadat. Učedníci v Jeruzalémě byli všichni shromážděni v domě, kde pobývali, ukryti před židy. Nepřipravovali si řeč, se kterou vyjdou do ulic, nepřipravovali si žádnou taktiku. Oni se modlili. Oni se modlili a očekávali naplnění daného slibu, kterému věřili. Vždyť jim ho dal sám Pán. Pán Ježíš, jehož ANO vždycky znamenalo ano a jeho NE vždy znamenalo zápor.

Ano, báli se židů, byli nesmělí, skrývali se, ale v modlitbách očekávali moc z Výsosti! Na příchod Ducha pravdy!

Byly právě svátky Letnic a v Jeruzalémě se shromažďovali zbožní židé ze všech národů, aby splnily svoji náboženskou povinnost. Každý žid se měl podle Boží vůle ukázat třikrát do roka před Hospodinem. Přicházeli tedy, aby vykonali vše, co bylo nutno. A tehdy se jim přihodilo to, co se děje i v našich časech. Chtěli udělat něco pro Boha, zúčastnit se svátků, ale Bůh

je předešel, on učinil něco pro ně! Seslal svého Ducha na apoštoly, hukot, který tento div provázal, byl tak velký, že vzbudil v poutnicích zvědavost podívat se na to, co se tam děje. Na místě pak spatřili prosté muže z Galileje, kteří k nim začali promluvat. Každý tak, jak mu Duch svatý vkládal do úst. A každý z přítomných slyšel apoštoly mluvit svou vlastní řečí o velikých skutcích Božích.

Zde nacházíme několik potěšení a povzbuzení i pro nás. Prvním je skutečnost, že Bůh mezi židy, kteří mluvili rozličnými světovými jazyky, nečinil rozdílu! Ano, v Kristu Ježíši už není rozdíl mezi mužem a ženou, mezi židem a pohanem, on nedělí lidi ani podle toho, z které části světa jsou. Pán Ježíš byl dán pro všechny lidi! Taková je Boží láska!

Druhým potěšením je skutečnost, že Duch svatý vchází do srdcí těch, kdo uvěřili v Ježíše. Ústy křesťanů chce mluvit a také mluví i v současnosti. On ví kdy a jak a skrze koho a ke komu má promluvit.

Před časem jsem četla o tom, že se doba velmi proměňuje a je potřebí reagovat velmi citlivě a individuálně. Co smíme říkat a co nikoli, abychom se snad nevhodně našich posluchačů nedotkli? Čeho se máme vystříhat?

Když sestoupil Duch svatý na učedníky, prostě šli a mluvili. A o čem k židům hovořili? Mluvili o velikých skutcích Božích, předávali jim radostnou zprávu, kterou slyšeli od Ježíše. A kterou jim pak Duch svatý vkládal do úst. Oni nepromýšleli žádné strategie. Oni zůstávali v Božím slovu, vkládali si je do srdcí. A Duch svatý je v daný čas potvrdil. Potvrdil v nich a skrze ně slovo, které slyšeli od Je-

žíše! Nikdy nezapomínejme, že jen: „Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč. Proniká až k rozhraní duše a ducha, až do morku a kloubů, až do srdce, kde zkoumá jeho myšlenky a úmysly.“

Možná i vám se již přihodilo, že jste měli při kázání dojem, že farář či farářka, i když nejmenuje, mluví o vás. A třeba jste si i „lámali hlavu“ jak to, že ví, kdy vás napomenout, potěšit, povzbudit. Tak jedná Duch svatý a většinou ani dotyčný Boží služebník neví, že si ho Bůh právě používá.

Chceme-li i my plnit daný úkol, přivádět lidi k Bohu, vydávat svědectví, pak uspějeme tehdy, když si vezmeme příklad z apoštolů. A jako oni i my budeme horlivě věřit Bohu, očekávat naplnění jeho slibů a společně i jednotlivě se modlit a vkládat si do srdce Slovo Boží. A spoléhat, že Bůh sám nás naplní Duchem svatým a bude i naším prostřednictvím jednat a oslaví své jméno. Amen.

Marie Černegová

**Děkujeme ti, Otče,
za to, že nečiníš rozdíl
mezi lidmi.
Děkujeme ti
za Pána Ježíše Krista.
Děkujeme ti, Pane Ježíši,
za to, že sesíláš Ducha pravdy,
aby potvrdil tvé slovo.
A prosíme:
Naplnij i nás svým Duchem,
používej si i nás ke svědectví
o tvých velikých skutcích.
Prosíme tě i za všechny lidi,
k nimž nás pošleš,
aby s radostí přijali
radostnou zvěst a uvěřili.
Amen.**

Vyjádření Církve československé husitské...

Dokončení ze str. 1
a řešit je. Stejně tak oceňujeme i ochotu pomáhat potřebným a angažovat se ve prospěch druhých. Proto vítáme každou věcnou diskusi, zabývající se otázkami dalšího směřování naší společnosti po stránce ekonomické, právní, ale také mravní a duchovní. Nechceme jen kritizovat, avšak s mnohými spoluobčany sdílíme znepokojení nad negativními jevy ve společnosti. Bolestně se nás dotýká pokleslá úroveň politického a veřejného života, míra korupce, dopad úsporných opatření především na seniory, handicapované, rodiny s dětmi, neziskové organizace, oblasti vzdělávání a kultury. Varujeme před ztrátou naděje a perspektivy, jmenovitě u mladých lidí, která vede k nárůstu nespokojenosti a radikalizaci společenských i politických postojů. Nestavíme se do role soudců. Při-

jímáme svůj díl zodpovědnosti za stav společnosti. Chceme připomínat a podporovat uplatňování základních hodnot (ctností) občanské společnosti: úcty k pravdě a právu, spravedlnosti, svobody a solidarity s ohroženými a slabými. Jsme přesvědčeni, že tyto hodnoty, vycházející z evangelia Kristova, máme všichni bez rozdílu v každé době a za všech okolností zastávat, uplatňovat, prosazovat a, žádá-li si to situace, pro ně také přinášet oběti. Vyjadřujeme solidaritu s těmi, na které dopadá ekonomická krize i důsledky úsporných opatření. Podporujeme všechny lidi dobré vůle v jejich úsilí o návrat a prohloubení základních hodnot (ctností) občanské společnosti a praktickou pomoc těm, kdo to potřebují. Vyzýváme jednotlivé věřící i náboženské obce k pravidelným, vytrvalým modlitbám za obnovu spo-

lečnosti, k věrohodnému křesťanskému životu a svědectví a také ke konkrétní pomoci bližním.

V liturgii se každou neděli modlíme za mír a spravedlnost ve světě, za požehnání společnosti a národu a za moudrost i statečnost pro politiky.

Věříme v této souvislosti v Kristovo slovo: „Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“ (J 16, 33)

Všem pak připomínáme demokratickou tradici našeho národa stručně, jasně a stále aktuálně vyjádřenou T. G., Masarykem „Nebát se a nekrást.“

Vyprošujeme všem spoluobčanům a obyvatelům naší vlasti Boží pozeňání a pomoc.

Ústřední rada

Církve československé husitské
v České republice

V Praze dne 17. 5. 2012



V galerii Bernarda Bolzana

Co mají společného duchovní naší církve sestra Jana Wienerová a osvícenský filosof a teolog Bernardo Bolzano? Kromě studia „matky všech věd“, kritického, odvážného, humanisticky laděného ducha a kladného přístupu k filosofii také to, že oba strávili jistou dobu v malé vesničce Těchobuz u Pacova, mezi hlubokými lesy, kopci a rybníky. Bolzano zde našel u tehdejších majitelů zámku azyl poté, co mu metternichovský režim zakázal působit na pražské Karlově univerzitě; naše sestra Wienerová zde pak strávila dobu o něco kratší – v rámci své výstavy grafik, kreseb a litografií, kterou zahájila vernisáž ve zdejší galerii pojmenované po slavném humanistickém mysliteli. Vernisáž se konala v sobotu 5. května a ti, kdož sem zavítali, opravdu nelitovali. Tvorba umělkyně z posledních 20 let soustřeďovala tři základní okruhy motivů: biblické náměty, milované Broumovsko a pražskou architekturu, z níž sklídila velký obdiv například litografie „Mosty“ nebo „Věže“ z cyklu Město v úplňku. B. Bolzano prý pražských věží napočítal 103. Naše autorka jim svým výtvarným ztvárněním dodala neobyčejné kouzlo. Kromě potěšení z obrazů se návštěvníkům dostalo i zvláštního hudebního zážitku: na krátkou dobu se z jihočeské Těchobuzi mohli přenést do daleké Austrálie a zaposlouchat se do tónů exotického didgeridoo, nástroje, jehož původ sahá až k australským domorodcům.

Těchobuz a Austrálie? Ano, a nejen to, v případě tohoto úžasného nástroje byla nalezena i jistá biblická souvislost, neboť přítomní se shodli, že takto nějak si představují „hlásné trouby z Jericha“.

Autorčino dílo i to, co zde sama na začátku o něm i své inspiraci uvedla, prozrazuje obrovskou lásku nejen k Broumovskému kraji, který nazývá svým domovem, ale obecně k přírodě, k místům, kde se „zastavil čas“, kde člověk není v centru dění a civilizace, kde nikam nespěchá a o nic mu nejde, jen o to koukat se s očima dokofán a vnímat tep srdce matky přírody a poslouchat jeho harmonii... Pokud se vám tato představa zamlouvá, můžete zdejší výstavu i kraj navštívit. Výstava v galerii Bernarda Bolzana potrvá do konce května...

Břeňová Klára

Zajímavá přednáška o buddhismu

V Goethe-Institutu v Praze proběhla další z řady religionistických přednášek. Jde o partnerský přednáškový projekt, při kterém zase čeští religionisté se jezdí prezentovat do Mnichova.

Tato akce se konala 9. května 2012, přednášející Michael von Brück je evangelický teolog a farář a současně indolog, který má četné kontakty s buddhisty i s asijskými universitami, a hovořil o tom, jak Evropa v různých dobách vnímala buddhismus.

Misionáři často postupovali komparativní metodou. V buddhismu – jakožto vyspělém náboženství – nacházeli mnohé prvky, podobné jako v křesťanství. Jakkoli přednášející zřejmě zastává teorii o vzájemných vlivech mezi řeckou a indickou civilizací ve starověku, která může být dosti diskutabilní, tak mnoho jevů skutečně podobných je. Misionáři to interpretovali, jako že buddhisté mají všechno kromě Krista – a toho je jim tedy potřeba zvěstovat.

V religionistice se dříve hodně uplatňovala fenomenologie – podobné jevy nacházíme v různých náboženstvích. Pak ale následovala doba kritiky fenomenologie. Totiž že ta podobnost je povrchní – že ve skutečnosti jde o to, jakou ty jednotlivé prvky mají funkci v rámci toho kterého systému. Dnes ovšem jsme už zase o něco dále – v době kritiky té kritiky fenomenologie. Zasazenost prvku do funkční struktury je sice důležitá, ale ta podobnost také má určitý význam, není jen povrchní, jak se donedávna zdálo.

Zájem o buddhismus v Evropě začíná (už? nebo až?) v osvícenství, a zejména potom v období romantismu. Když Evropa začala objevovat staré duchovní hodnoty, tak buddhismus s tím poněkud korespondoval. A později přišla první světová válka, která otrásla tradičními evropskými hodnotami. Po druhé světové válce se pak buddhistická centra v Evropě velmi rozhojnila. M. von Brück vypíchl i mnohé signifikantní partikulárnosti, např. že když Evropu navštívil R. Thákur, tak byl vítán jako spasitel, anebo jakou kulturní roli sehrála kniha H. Hesseho Siddhártha. A V. I. Lenin, když zjistil, že buddhismus je vlastně ateistický, tak se sám přičinil o vydání některých knih o buddhismu.

Křesťanství a buddhismus často porovnávají lidé, kteří tomu fakticky nerozumějí, ale tato přednáška byla toho pravým opakem, a je chválné, že se takovýmto akcím věnuje pozornost a úsilí.

Pavel Benda

DVACET LET DOMEČKU

Je to až neuvěřitelné, že toto diakonické zařízení naší církve už v Trhových Svinech existuje dvacet let. Nenápadně a tiše započal Domeček svou činnost v dubnu roku 1992. První zaměstnankyní byla paní Marie Heřmanová, kterou na částečný pracovní úvazek zaměstnala českobudějovická Arpida. Ta odešla v létě 1993 na mateřskou dovolenou. Od září 1993 pak již byl započat provoz Domečku coby diakonického zařízení naší církve, když se vedoucím stal Karel Filip a zaměstnankyní Anna Žďárská (nyní Hudská). Kromě platu vedoucího, který je zaměstnancem církve, si musí toto zařízení vše ostatní zajistit samo. Daří se to i při stále narůstajícím objemu činnosti, ale i počtu zaměstnanců a klientů. Když v roce 1996 odešla Anička do Prahy, přišel Pepa Janošťák, za čas pak paní účetní Ivana Šťastná a na podzim 1999 Zdeňka Hofmanová. V chráněné dílně pracovalo několik handicapovaných paní a v Centru denních služeb bylo pět klientů. Největší rozvoj však v tu dobu zaznamenal program volnočasových aktivit. Odpolední kroužky nejrůznějšího

zaměření, víkendové kurzy a letní tábory (v létě 1999 jich proběhlo dvánáct) si vyžádaly změnu zázemí. Tak vznikl plán rekonstrukce Domečku, což byla v tu chvíli skromná chaloupka o čtyřech místnostech, z níž neustále pro vlhké zdivo opadávala omítka.

Projekt dostal název Domeček v roce 2000 anebo Domeček za milion. V listopadu 1999 se započalo se stavbou. Nejdříve však s bouráním, které bylo větší než původní plány. V květnu 2000 byl nový - nyní už dvoupatrový - Domeček slavnostně otevřen za účasti bratra patriarchy Josefa Špaka, starosty Trhových Svinů pana Buška a dalších vzácných hostů.

Z původně plánovaného nákladu jednoho milionu Kč se stalo dva a půl milionu, ale dobré dílo se díky Bohu podařilo. Vděčnost patří všem ochotným dárcům.

Při slavnostním otevření se zdálo, že v novém modrobílém Domečku je místa dost a dost. Uplynuly dva roky a místa bylo opět málo. To už jsme usilovali o vybudování vlastního tábořiště. Zvláštním řízením se podařilo takové místo v krásné přírodě najít

v Borové u Chvalšín a díky rodinné farmě Kamírových jsme tam mohli tábořiště zřídit a vybudovat tam i vlastní srub jako základnu.

A přece byl Domeček pro narůstající aktivity znovu malý. Činnost se v tu dobu vyvíjela dvěma hlavními směry: Jednak to byl program pro děti a mládež pojatý jako integrování, tedy i s účastí dětí s handicapem. Druhým směrem činnosti byla snaha o integraci dospělých handicapovaných lidí formou dílenské činnosti. V Domečku bylo Centrum denních aktivit jako sociální služba a dvě malé chráněné dílny – keramická a tkalcovská. I když jsme si pronajali další prostory pro tkalcovnu, stejně jsme stáli před rozhodnutím jak dál.

Otázka zněla: Co rozvíjet více? Tolik potřebnou práci s dětmi a mládeží nebo dílenskou činnost pro handicapované lidi, když zájem tolik převyšoval naše možnosti tyto lidi u nás přijmout?

Nakonec během roku padlo rozhodnutí, že Domeček bude pokračovat dále jako zařízení zaměřené převážně na děti a mládež a zároveň vznikne nová organizace Nazaret, která si najde působiště jinde a bude se věnovat dospělým lidem s handicapem – tedy poskytování sociálních služeb a provozování chráněných dílen.

Zřizování a provozu Nazaretu se ujal dosavadní vedoucí Domečku Karel Filip a do čela Domečku byl postaven v konkurzu vybraný Karel Zettl. Tak se od počátku roku 2005 stala z jednoho diakonického zařízení naší církve zařízení dvě. Nadále úzce spolupracují - jen se během času od sebe vzdálila umístěním.

Nazaret získal prostory v Borovanech a od loňského roku zde má sídlo i svou registraci. Každá z obou organizací se od té doby dále výrazně profilovala. S pocitem vděčnosti však vnímáme fakt, že obě jsou v regionu velmi dobře přijímány jak vedením obcí, tak veřejností. Pro mnohé se pak staly útočištěm a místem, kde nacházejí tolik potřebnou podporu.



Práce v keramické dílně

Karel Filip

ZPRÁVY

Smutná zpráva

Sestra farářka Mgr. Alena Kejkličková zemřela 12. května. Naši církevní sloužila v náboženských obcích Solany, Chotěboř a Přibyslav. Se sestrou jsme se rozloučili 18. května v Husově sboru v Havlíčkově Brodě.

(red)

Večer na Břevnově

Vážení a milí, zveme vás na první poslechový večer z cyklu radiodokumentů na faře. Poslechneme si rozhlasový dokument Radima Nejedlého Sdílej!, jenž byl oceněn na přehlídce publicistické a dokumentaristické tvorby Report 2011. Dokument se věnuje různým aspektům užívání sociální sítě Facebook. Součástí večera bude beseda s tvůrcem a jedním z aktérů, J. Kamberským. Přijďte sdílet zážitky z poslechu a názory na virtuální realitu. 31. května v 18 h ve Sboru Jana Želivského v Praze 6-Břevnově (Na Petynce 47a).

(red)

Setkání žen tří zemí

Srdce zve sestry z naší církve (laičky, příp. farářky) na konferenci, která se bude konat ve dnech 14. - 18. června v Brně v našem církevním středisku na Lipové. Účastnice přijedou z Polska (z lutherské a reformované církve) a ze Saska (lutherská církev). Je dobré trochu umět německy (+průběžně se překládá do polštiny, některé příspěvky jsou české). Téma: Budete mi svědky (Sk 1,8) s přednáškami a rozhovory o životě v našich církvích a misi. Ovzduší je velmi přátelské a neformální. Konferenční poplatek je 600 Kč. Přihlášky zasílejte do 1. června. Bližší informace podá vedoucí konfe-

rence, rychnovská farářka Alena Naimanová (tel. 739071416 nebo e-mail: naina@seznam.cz).

(red)

Teologická konference

Na základě usnesení Ústřední rady ČČSH ze dne 14. 4. 2012 č. 8.2.130 se koná od pondělí 17. do čtvrtka 20. září teologická konference v Brně na Lipové. Moderátorem konference bude patriarcha ThDr. Tomáš Butta ThD. Rámcové téma: Naše doba, naše poslání. Tematické rozpracování:

1. Dějinné kořeny ČČSH – naše tradice v dnešním poznání - garanti: děkan prof. dr. J. B. Lásek, prof. dr. Z. Kučera
2. Identita ČČSH – názory mladých duchovních – garanti: proděkan doc. dr. J. Vogel, dr. P. Kolář
3. Praktické otázky duchovní správy a hospodářské zajištění – garanti: biskup Š. Klásek, biskup doc. dr. D. Tonzar.

Konference je míněna jako informovaný rozhovor – dialog mezi generacemi, mezi ženami a muži, mezi absolventy HBF a HTF nad aktuálními otázkami naší současnosti a budoucnosti. Pošlete nám své podněty a přání k tématice. Zajistěte si ve svých diářích termín. Další podrobnosti a organizační opatření vám včas sdělíme.

prof. ThDr. Zdeněk Kučera,
přednosta naukového odboru
Mgr. Kristýna Mlýnková,
referentka pro duchovní péči

Setkání třetího věku

Pravidelný přednáškový cyklus, který připravuje Městská část Praha 8 ve spolupráci s náboženskou obcí v Praze 8 a literárně dramatickým klubem Dialog na cestě bude tentokrát věnován zajímavému a aktuálnímu tématu – Ergoterapii u seniorů. Ergoterapie je

léčebná metoda podporující zdraví a duševní pohodu smysluplnými aktivitami. Přednáška Bc. Anety Novotné, ergoterapeutky Obvodního ústavu sociálně-zdravotnických služeb Městské části Praha 8, přiblíží tuto metodu a zároveň přinese i řadu inspirativních námětů. Těšíme se na vás v úterý 29. května v 15 h v zasedací místnosti náboženské obce, Vítkova ulice 13.

Mgr. Zuzana Havelková

Pozvání do Počernic

V rámci Noci kostelů zveme do sborového domu Dr. Karla Farského v Horních Počernicích, Náchodská 382, kde je na 1. června připraven tento program:

- * 18 – 23 h - Výstava fotografií známého českého fotografa Karla Cudlina v prostoru modlitebny
- * 18 – 18.30 h - Přivítání s účastníky akce. Seznámení s historií sborového domu Dr. Karla Farského i s objekty, které jsou součástí náboženské obce.
- * 18.30 – 20 h - Cestování po Číně: posezení s cestovatelem P. Bendou.
- * 20 – 21 h - Ekumenická modlitba. Zpěv křesťanských písní z Taizé a zpěvníku naší církve za doprovodu hudebního nástroje.
- * 21.30 – 23 h - Zvěstování evangelia. Rozhovory a setkání s farářem a kazateli. Vzpomínka na Mistra Jana Husa a generaci zakladatelů církve.

František Brynych

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 28. 5. – 20 hodin
Mozart, Gershwin, Dvořák
Consortium Pragense Orchestra,
Š. Heřmáňková - soprán,
M. Laštovka - trubka
- * 29. 5. – 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
- * 30. 5. – 17 hodin
Bach, Händel, Vivaldi
M. Lopuchovský - flétna,
J. Popelka - varhany
- * 31. 5. – 17 hodin
Bach, Vranický, Mozart
České smyčcové trio
- * 1. 6. – 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová - varhany,
R. Kyrlová - mezzosoprán,
T. Kyrál - lesní roh
- * 1. 6. – 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle
- * 2. 6. – 17 hodin
Vivaldi, Schubert, Albinoni
B. Rabas - varhany,
M. Kejmar - trubka
- * 2. 6. – 20 hodin
Mozart, Bach, Vivaldi
Prague String Orchestra,
V. Vlha - hoboj,
A. Vondráčková - housle
- * 3. 6. – 17 hodin
Bach, Händel, Smetana
DUO PER LA GIOIA
Z. Šolcová - harfa,
M. Mesany - flétna
- * 3. 6. – 20 hodin
Bach, Dvořák, Gershwin
Od baroka k jazzu,
Prague Brass ensemble,
J. Kalfus - varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Pošlu vám Přímluvce

Najde Duch svatý cestu do našich srdcí? Pokud půjdete bludištěm přímou cestou do středu srdce, najdete správná písmenka do tajenky.



(Řešení z minulého čísla: Otče svatý, prosím za své učedníky, abys je uchránil od zlého.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@cesh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY

MLÁDEŽNICKÁ LOBBY ODEŠLA Z OSN S NEPOŘÍZENOU

Mladí aktivisté dorazili na začátku května hromadně do OSN ve snaze ovlivnit 45. zasedání Komise OSN pro populaci a rozvoj (CPD), aby podpořila práva homosexuálů a potraty. Státy však jejich požadavky odmítly a vytvořily poměrně vyvážený výsledný dokument, který se zaměřuje na naléhavější záležitosti, jako je vzdělávání mládeže, zaměstnanost, zdraví a rozvoj. Aktivisté podporovali organizacemi, jako je Mezinárodní federace plánovaného rodičovství (IPPF), Koalice mládeže a Mezinárodní koalice pro zdraví žen (IWHC), obsadili konferenční místnosti a strategicky se rozmístili kolem delegátů jednotlivých zemí s nadějí, že se jim podaří ovlivnit konferenci, aby se zaměřila na sexuální a reprodukční zdraví mládeže a dospívajících. Po celý týden agitovali u delegátů jednotlivých zemí, aby do závěrečného dokumentu vložili kontroverzní prohlášení, které by ochromilo práva a odpovědnost rodičů při sexuální výchově jejich dětí, a zahrnuli do něj i „práva“ na sexuální a reprodukční zdraví a všeobecnou sexuální výchovu (CSE).

Přestože všeobecná sexuální výchova byla nakonec do dokumentu zařazena, země ji odmítly zmínit bez odkazu na „práva, povinnosti a odpovědnost rodičů“ poskytovat „odpovídající vedení a orientaci v sexuálních a reprodukčních záležitostech“. Obdobně odkazy na sexuální a reprodukční práva v dokumentu jsou zeměmi explicitně chápány tak, že potrat nepatří mezi metody plánování rodičovství. Ještě větším zklamáním pro skupiny radikálních aktivistů bylo vyloučení zmínek o sexuální orientaci a genderové identitě, které používá homosexuální lobby v OSN na podporu práv homosexuálů. Arabská skupina a většina afrických zemí spolu s pomocí Svatého stolce, Ruské federace a Pákistánu během posledního dne konference vyloučily jediný odkaz na sexuální orientaci z konečného návrhu dokumentu. Zatímco nám připadá vyloučení zmínky o „sexuální orientaci“ jako vítězství, jazyk OSN je natolik zavádějící, že jediná zmínka o právu „svobodně a zodpovědně se rozhodovat v otázkách týkajících se... sexuality“ vzbudila značné obavy u delegací, jako je například Uganda, které se domnívaly, že se země podporující práva homosexuálů snaží do dokumentu propašovat nové výrazy.

Ačkoli tématem konference bylo „mládež a dospívající“, jednotlivé země se nemohly shodnout na definici obou těchto životních etap. Zpočátku je definovaly tak, že do těchto kategorií spadají lidé ve věku od 10 do 24 let, ale vzhledem k tomu, že dokument zmiňuje sexuální a reprodukční práva, státy nebyly ochotné poskytnout tato práva desetiletým dětem a ukázalo se, že vložít do dokumentu takovou definici by bylo příliš kontroverzní. I přes obrovskou snahu mnoha delegátů opustit diskusi o reprodukčních právech a namísto toho vložít do dokumentu důležité odkazy na vzdělávání, zaměstnanost a rozvojové cíle tisíciletí, vážné pochybnosti některých zemí ohledně reprodukčních práv a sexuality mládeže způsobily, že bylo téměř nemožné dosáhnout konsensu. V důsledku toho předseda komise pro populaci sám vytvořil konečnou podobu dokumentu, ačkoli připustil, že „nebudou zcela uspokojiví pro všechny“.

Res Claritatis

ODS CHCE UPRAVIT VLÁDNÍ NÁVRH CÍRKEVNÍCH RESTITUCÍ

Církve by při vydávání majetku musely jednoznačně prokázat, že ho původně vlastnily. Tak chtějí upravit vládní návrh majetkového vyrovnání s církvemi občanské demokracie. Po jednání poslaneckého klubu, který se věnoval speciálně otázce církevních restitucí, to řekl místopředseda poslanců ODS Marek Benda. Žádné zásadní změny, které by vyžadovaly nové jednání s církvemi, ale podle Benda ODS nežadá. Podle jejich dalších poslanců zatím církevní restituční v klubu nemají radikální odpůrce. "Převážně jsme si věc vysvětlovali, povede to ale asi k drobným pozměňovacím návrhům ve věci prokazování, tak, aby nebyly pochybnosti, že by církve nemusely prokazovat, že majetek skutečně vlastnily," řekl Benda. Nynější verze návrhu obsahuje formulaci, podle níž při vydávání zemědělské nemovitosti církev připojí listinu nebo uvede důvody, z nichž vyplývá, že má na majetek nárok. "Tato skutečnost se má za prokázanou, není-li prokázán opak," stojí dále v návrhu zákona. Právě tato věta podle Benda budila některé pochybnosti, a měla by proto ze zákona vypadnout. "Bude pak jasné, že hmotně-právní podmínky obsažené v úvodních paragrafech musí být opravdu přezkoumány, jako to bylo u všech předchozích restitucí, aby nebyla církev zvýhodněna," řekl Benda. Pozměňovací návrh, který by povinnost prokazovat vlastnictví vrácených nemovitostí upřesnil, lze podle Benda připravit v ústavně-právním výboru sněmovny. Jde podle něj pouze o "technickou" změnu, která by neměla vyžadovat nové kolečko jednání s církvemi. Poslanec Boris Šťastný řekl, že na klubu zmínil možnost vázat vyplacení finanční náhrady církvím na růst HDP. Při špatné hospodářské situaci by tak podle něj mohl stát platit jen určitou fixní částku, v lepších poměrech by se platba zvedla. Šťastný ale zároveň poznamenal, že změny parametrů vládního návrhu by zřejmě vyžadovaly nové jednání s církvemi. Podle Jana Vidima na klubu zazněly některé výhrady k vládnímu návrhu, nemyslí si ale, že by toto téma poslance ODS nakonec rozdělilo. O konečném postoji k církevním restitucím rozhodnou poslanci ODS až před červnovou schůzí, na níž by se o klíčovém vládním návrhu mělo hlasovat.

podle Notabene

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100